

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 10683 af 29/06/2009 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 144-09 om hjælpemiddel - voksne - liggeunderlag

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500056-09

Ankestyrelsens principafgørelse 144-09 om hjælpemiddel - voksne - liggeunderlag

Resume:

Væskeabsorberende liggeunderlag til envoksen kvinde, der led afinkontinens, skulle bevilges som et hjælpemiddel. Det betød, at hun ikke selv skulle betale for liggeunderlaget.

Kvinden var omfattet af målgruppen, som kunne modtage støtte til anskaffelse af hjælpemidler, og liggeunderlaget afhjalphendes inkontinens.

Et væskeabsorberende liggeunderlag var uden forbrugsværdi for den almindelige voksne befolkning og blev heller ikke fremstillet med den almindelige voksne befolkning for øje eller til grupper af den voksne befolkning.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112, stk. 1, § 112, stk. 6, § 113, stk. 1, § 113, stk. 2, § 113, stk. 5 og § 113, stk. 6

Bekendtgørelser:

Socialministeriets bekendtgørelse nr. 987 af 6. august 2007 om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven -

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en voksen kvinde, som var født med rygmarvsbrok, og som var lammet fra navlen og ned. Kvinden havde problemer med urinsivning og jævnlige blærekrampe om natten, som medførte kraftig inkontinens (urin og afføring). Kvinden var bevilget bleer som hjælpemiddel.

Kommunen havde ved afgørelsen bevilget bleer efter bestemmelsen om hjælpemidler. Kommunen havde truffet afgørelse om afslag på PeVeCette-underlag, fordi liggeunderlag var et almindeligt forbrugsgode, som kunne anskaffes til en pris af 99 kr. pr. styk. Behovet for liggeunderlag kunne dækkes for under 500 kr. om året.

Det sociale nævn var enig i, at kvinden ikke havde ret til støtte til urin- og væskeabsorberende liggeunderlag som forbrugsgode.

Begrundelsen var, at der kun kunne ydes hjælp til et forbrugsgode, når prisen var over 500 kr. Hjælpen udgjorde da 50 procent af prisen. I ganske særlige tilfælde kunne et almindeligt forbrugsgode have en så specifik funktion til at kompensere for en nedsat funktionsevne, at forbrugsgodet reelt ikke havde anden funktion end at fungere som hjælpemiddel på linje med de egentlige hjælpemidler.

Nævnet lagde til grund, at kvinden var omfattet af målgruppen, som kunne modtage støtte til anskaffelse af hjælpemidler.

Nævnet fandt herefter ikke, at der var grundlag for at ændre kommunens vurdering af, at liggeunderlagene kunne anskaffes for en løbende udgift, som sammenlagt var under 500 kr. årligt.

Kvindens faderklagede på hendes vegne over nævnets afgørelse.

Faderen anførte iklagen til Ankestyrelsen, at det ikke var korrekt, at de væskeabsorberende liggeunderlag beløb sig til under 500 kr. på 1 år. Der blev brugt 5 til 6 lagner på et år, og der måtte medbringes ekstra, nårhun skulle ud.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om væskeabsorberende liggeunderlag til voksne var et hjælpemiddel eller et forbrugsgode.

Afgørelse:

Kvinden havde ret til væskeabsorberende liggeunderlag som et hjælpemiddel.

Det betød, at kvinden ikke skulle betale for de væskeabsorberende liggeunderlag. Liggeunderlagene kunne evt. udleveres af kommunen.

Begrundelsen var, at væskeabsorberende liggeunderlag til voksne efter Ankestyrelsens opfattelse var et hjælpemiddel.

Hjælpemidler var produkter, der blev fremstillet med henblik på at afhjælpe en fysisk eller psykisk funktionsevnesnedsættelse. Der var ingen egenbetaling på et hjælpemiddel. Hjælpen blev ydet til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel. Hjælpen kunne ydes som udlån, kontantydelse eller udleveres som naturalhjælp.

Forbrugsgoder omfattede produkter, der var fremstillet og forhandlet bredt med henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe. Produkterne var ikke fremstillet specielt med henblik på at afhjælpe en nedsat funktionsevne, men kunne i en række tilfælde udgøre den kompensation, som personer med nedsat funktionsevne havde brug for.

Et forbrugsgode opfyldte samme behov, som andre også havde.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at væskeabsorberende liggeunderlag var uden forbrugsgodeværdi for den almindelige voksne befolkning.

Væskeabsorberende liggeunderlag blev heller ikke fremstillet med den almindelige voksne befolkning for øje eller til grupper af den voksne befolkning.

Væskeabsorberende liggeunderlag til voksne blev fremstillet for at afhjælpe en nedsat funktionsevne i form af inkontinens.

Ankestyrelsen lagde til grund, at kvinden var omfattet af den personkreds, der kunne få støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.